

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ύμηττου 47-51, 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210-72.24.123 FAX 210-72.23.584

(Internet) <http://www.imkby.gr> (e-mail) info@imkby.gr

Άριθμ. Πρωτ. Φ.1/3/352

Έν Καισαριανῇ τῇ 28ῃ Μαρτίου 2006

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 56η

Πρὸς τοὺς Πανοσιολογιωτάτους καὶ Αἰδεσιμωτάτους Πρεσβυτέρους,
τὸν Ἱεροκέρυκα καὶ τοὺς Ἐφημερίους,
τοὺς Εὐλαβεστάτους Διακόνους
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

χοντες ἐνώπιόν μας τὴν ἐβδομάδα τοῦ σωτηρίου πάθους, τοῦ
ζωοποιοῦ σταυρικοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνουμε τὴν παροῦσα
Ἐγκύκλιό μας γιὰ νὰ σᾶς παράσχουμε ὁδηγίες, ποὺ θὰ μᾶς
βοηθήσουν νὰ ἐορτάσουμε στὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-
λεώς μας τὸ Πάσχα Κυρίου.

1. Ἡ προσφορά μας.

Πρώτη φροντίδα τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ προσφέρουμε
τοὺς ἑαυτοὺς μας στὸν παθόντα καὶ ἀναστάντα Κύριό μας.

Ἴδου πὼς μᾶς προτρέπει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος:

Κείμενον:

«Καρποφορήσωμεν ἡμεῖς αὐτούς, τὸ τιμιώτατον Θεῷ κτῆμα καὶ οἰκειότατον· ἀποδῶμεν τῇ εἰκόνι τό «κατ' εἰκόνα», γνωρίσωμεν ἡμῶν τὸ ἀξίωμα, τιμήσωμεν τὸ ἀρχέτυπον, γνῶμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, καὶ ὑπὲρ τίνος Χριστὸς ἀπέθανεν.

Γενώμεθα ὡς Χριστός, ἐπεὶ καὶ Χριστὸς ὡς ἡμεῖς· γενώμεθα θεοὶ δι' αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος. Προσέλαβε τὸ χειρὸν, ἵνα δῶ τὸ βέλτιον· ἐπτώχευσεν, ἵν' ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν· δούλου μορφὴν ἔλαβεν, ἵνα τὴν ἐλευθερίαν ἡμεῖς ἀπολάβωμεν· κατήλθεν, ἵν' ὑψωθῶμεν· ἐπειράσθη, ἵνα νικήσωμεν· ἠτιμάσθη ἵνα δοξάσῃ· ἀπέθανεν, ἵνα σώσῃ· ἀνῆλθεν, ἵν' ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν κάτω κειμένους ἐν τῇ τῆς ἁμαρτίας πτώματι. Πάντα διδότης τις, πάντα καρποφορεῖται τῷ δόντι ἑαυτὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀντάλλαγμα· δώσει δὲ οὐδὲν τοιοῦτον οἷον ἑαυτὸν τοῦ μυστηρίου συνιέντα, καὶ δι' ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς γενόμενον» (Λόγος Α' εἰς τὸ Πάσχα Ε.Π.Ε. τ. 1 σελ. 66,68).

Μετάφρασις:

Ἄς προσφέρουμε ὡς καρποὺς τοὺς ἑαυτοὺς μας, τὸ πολυτιμώτατον καὶ τὸ ἀγαπητώτατον κτῆμα τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἀποδώσουμε στὴν εἰκόνα τὸ κατ' εἰκόνα, ὅς κατανοήσουμε τὴν ἀξία μας, ὅς τιμήσουμε τὸ πρωτότυπο τῆς εἰκόνας μας, ὅς γνωρίσουμε τὴν δύναμι τοῦ μυστηρίου, καὶ ὅς μάθουμε πρὸς χάριν ποίου πέθανε ὁ Χριστός. Ἄς γίνουμε ὅπως εἶναι ὁ Χριστός, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔγινε ὅμοιος μὲ μᾶς. Ἄς γίνουμε Θεοὶ δι' αὐτόν, ἐπειδὴ κι ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος πρὸς χάριν μας. Ἐλαβε τὸ χειρότερο γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὸ καλύτερο. Ἐγινε πτωχὸς γιὰ νὰ πλουτήσουμε ἡμεῖς ἀπὸ τὴν πτωχεία του. Ἐλαβε μορφὴ δούλου γιὰ ν' ἀπολαύσουμε ἡμεῖς τὴν ἐλευθερία. Κατέβηκε, γιὰ νὰ ὑψωθοῦμε. Ὑπέμεινε τοὺς πειρασμοὺς γιὰ νὰ νικήσουμε. Ὑπέμεινε τὴν ἀτίμωσι γιὰ νὰ μᾶς δοξάσει. Πέθανε, γιὰ νὰ μᾶς σώσει, καὶ ἀνέβηκε, γιὰ νὰ μᾶς σύρει κοντά του ἀπὸ κάτω, ὅπου βρισκόμαστε ξαπλωμένοι καὶ ἀπονεκρωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ἄς δώσει ἕκαστος τὰ πάντα! Ἄς προσφέρει τὰ πάντα σ' Ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἔδωσε τὸν ἑαυτό του ὡς λύτρο καὶ ἀντάλλαγμα χάριν ἡμῶν! Δὲν ἡμπορεῖ δὲ νὰ προσφέρει τίποτε καλύτερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἀφοῦ θὰ ἔχει ἐννοήσει τὸ μυστήριον καὶ θὰ ἔχει γίνῃ ὅλα ὅσα ἔγινε Ἐκεῖνος πρὸς χάριν μας.

2. Ἡ δύναμις τοῦ μυστηρίου.

Ἐμεῖς οἱ διδάσκαλοι τοῦ εὐαγγελίου ὀφείλουμε νὰ κηρύξουμε ἔτι καὶ ἔτι τὸ νόημα τοῦ πάθους, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιὰ ποῖο λόγο, ποῖα αἰτία, ἀπέθανε ὁ Χριστὸς ἐπάνω στὸν σταυρὸ καὶ ποιὲς εἶναι οἱ συνέπειες αὐτοῦ τοῦ θανάτου γιὰ ὅλους ἡμᾶς.

Αὐτὸ ἦταν τὸ κέντρο, τὸ θέμα τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος, ὅπως τὸ διαπιστώνουμε στὰ ἀποστολικά κείμενα.

Γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στὸν σταυρό, ἐπέτυχε τὴν συμφιλίωσι τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Κτίστη καὶ Δημιουργὸ Θεὸ Πατέρα τους, ὁ Ὅποῖος δὲν καταλογίζει ἔκτοτε στοὺς ἀνθρώπους τὰ παραπτώματά τους καὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἴμαστε οἱ ὑπηρέτες καὶ ἐργάτες τῆς συμφιλίωσης τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα.

Κείμενον:

«Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὥς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσειν ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὥς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ» (Β' Κορινθίους ε' 18-21).

Μετάφρασις:

Ὅλες δὲ αὐτὲς οἱ δωρεὲς πηγάζουν ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ ὅποῖος μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν ἑαυτό του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔδωσε σὲ μᾶς τοὺς Ἀποστόλους τὸ τιμητικὸ ἔργο νὰ ὑπηρετοῦμε σ' αὐτὴ τὴν συνδιαλλαγὴ καὶ συμφιλίωσι τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐννοῶ δηλαδὴ ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν ἐνωμένος μὲ τὸν Χριστό, καὶ συνεπῶς ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπῆρξε θάνατος ἀπλοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ Θεανθρώπου. Καὶ αὐτὸς ὁ ἐν τῷ Χριστῷ Θεὸς συμφιλίωσε τὸν κόσμον πρὸς τὸν ἑαυτό του, μὴ καταλογίζοντας πλέον στοὺς ἀνθρώπους τὰ ἁμαρτήματά τους, καὶ ἀναθέτοντας σὲ μᾶς τὸ εὐαγγελικὸ κήρυγμα τῆς συμφιλίωσης πρὸς τὸν Θεό. Εἴμαστε, λοιπόν, ἡμεῖς

οἱ Ἀπόστολοι πρεσβευταὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους· διότι ὁ Χριστὸς διὰ μέσου ἡμῶν παρακαλεῖ. Παρακαλοῦμε, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς ἐξ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοὺς λέμε· Συμφιλιωθεῖτε μὲ τὸν Θεό. Καὶ εἶναι πλέον ἔργο εὐκόλο αὐτὴ ἢ συμφιλίωσι, διότι τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος δὲ ἐγνώρισε ποτὲ ἀπὸ προσωπικὴ πείρα καμμία ἀπολύτως ἁμαρτία, τὸν ἔκαμε ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτία ὁ Θεός, τοῦ φόρτωσε δηλαδὴ τὶς δικές μας ἁμαρτίες καὶ τὸν ἄφησε νὰ κατακριθεῖ σὰν ἁμαρτωλὸς χάριν ἡμῶν, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε ἐμεῖς δι' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ὅμοίως καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἐξηγεῖ μὲ σαφήνεια τὸν σκοπὸ αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Κείμενον:

«Ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε» (Α' Πέτρου β' 24).

Μετάφρασις:

Αὐτὸς βάστασε ὁ ἴδιος ἐπάνω του τὶς ἁμαρτίες μας καὶ πρόσφερε διὰ τοῦ σώματός του θυσία γι' αὐτὲς στὸν σταυρό. Καὶ ἔκαμε τὴν θυσία αὐτὴ, γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμε καὶ ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες καὶ ζήσουμε στὸ ἐξῆς γιὰ τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀρετή. Διὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ ἰατρεύθητε.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει μὲ τὴν ὑμνολογία της: *«Νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ»* (Ἰδιόμελο τῶν Αἰνῶν Ὁρθρου Μ. Δευτέρας).

«Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁψόμεθα» (Τροπάριον τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα).

3. Τὸ καθῆκον μας.

Ὑποχρεούμεθα νὰ καλλιεργήσουμε καταλλήλως τὸ πνευματικὸ ποίμνιό μας, ὥστε νὰ συμμετάσχει στὴν πανήγυρι τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ γευθεῖ τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἐμεῖς θὰ διδάξουμε τοὺς πιστοὺς πὼς ὀφείλουν νὰ ἐορτάσουν. Ἐμεῖς θὰ τοὺς φανερώσουμε τὰ νοήματα τῶν ἐορτῶν. Ἐμεῖς θὰ τοὺς καλέσουμε νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ τὸν Θεό. Ἐμεῖς θὰ τοὺς ἐτοιμάσουμε νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ τοὺς ὀδηγήσουμε νὰ συναντήσουν τὸν Κύριο,

ὅπως ὁ Μωϋσῆς ἐτοίμασε τοὺς Ἰσραηλίτες γιὰ νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ συναντήσουν τὸν Κύριο στὸ Σινᾶ (Ἐξόδου ιθ').

Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ διδάξουμε τὸ νόημα τῶν ἁγίων ἡμερῶν, νὰ προτρέψουμε τοὺς πιστοὺς νὰ ἐξομολογηθοῦν ἐν μετανοίᾳ, νὰ μεταλάβουν τοῦ ἁγίου σώματος, καὶ τοῦ ἁγίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Νὰ βοηθήσουμε τοὺς πιστοὺς νὰ βιώσουν τὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ νὰ ἔχουν τὸ πλήρωμα τῆς χαρᾶς μέσα τους.

Ἡ προετοιμασία αὐτὴ γίνεται μὲ κατάλληλες ὁμιλίες καὶ ἐκδηλώσεις, μὲ τὴν συμμετοχὴ στὴν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴν προσευχή, μὲ τὴν μελέτη σχετικῶν βιβλίων, μὲ τὴν συμπαλμωδία στὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία.

Οἱ Ποιμένες ὀφείλουμε νὰ μεριμνήσουμε, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ οἰκοδομηθοῦν ἐν Χριστῷ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος συνοψίζει ὅλη τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ μυστήριό τῆς θείας Οἰκονομίας ὡς ἑξῆς:

Κείμενον:

«Νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἡμῖν οὕτω κεφαλαιῶσαι τὸν λόγον. Γεγόναμεν, ἵν' εὖ πάθωμεν· εὖ πεπόνθαμεν, ἐπειδὴ γεγόναμεν. Τὸν παράδεισον ἐπιστεύθημεν, ἵνα τρυφήσωμεν. Ἐντολὴν ἐλάβομεν, ἵν' εὐδοκιμήσωμεν ταύτην φυλάξαντες, οὐκ ἀγνοοῦντος Θεοῦ τὸ ἐσόμενον, ἀλλὰ νομοθετοῦντος τὸ αὐτεξούσιον. Ἠπατήθημεν, ἐπειδὴ ἐφθονήθημεν· ἐκπεπτώκαμεν, ἐπειδὴ παρέβημεν, ἐνηστεύσαμεν, ἐπειδὴ μὴ ἐνηστεύσαμεν, τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως ὑποκρατηθέντες. Ἀρχαία γὰρ ἦν ἡ ἐντολή, καὶ ἡμῖν ὁμόχρονος ψυχῆς τις οὕσα παιδαγωγία καὶ τρυφῆς σωφρόνισμα· ἦν ἐπετάχθημεν εἰκότως, ἵν' ὁ μὴ φυλάξαντες ἀποβεβλήκαμεν, φυλάξαντες· Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκουμένου καὶ νεκρουμένου, ἵνα ζήσωμεν· συνενεκρώθημεν, ἵνα καθαρθῶμεν· συνανέστημεν, ἐπειδὴ συνενεκρώθημεν· συνεδοξάσθημεν, ἐπειδὴ συνανέστημεν» (Λόγος ΜΕ' εἰς τὸ Πάσχα. ΕΠΕ, τ. 5, σελ. 212, 214).

Μετάφρασις:

Τώρα δὲ εἴμαστε πλέον ἀναγκασμένοι νὰ ἀνακεφαλαιώσουμε ὡς ἑξῆς τὸν λόγο. Ἔχουμε δημιουργηθεῖ γιὰ νὰ εὐεργετηθοῦμε. Ἔχουμε εὐεργετηθεῖ ἐπειδὴ ἔχουμε δημιουργηθεῖ. Μᾶς παραδόθηκε ὁ παράδεισος γιὰ νὰ εὐτυχίσουμε. Λάβαμε τὴν ἐντολὴν, γιὰ νὰ δοξασθοῦμε ἀφοῦ τὴν φυλάξουμε, ὅχι ἐπειδὴ ἀγνοοῦσε ὁ Θεὸς ἐκεῖνο τὸ ὅποιο θὰ ἐγίνετο, ἀλλὰ

ἐπειδὴ ἤθελε νὰ μᾶς παραχωρήσει τὸ αὐτεξούσιο. Ἔχουμε ἐξαπατηθεῖ, ἐπειδὴ μᾶς φθόνησαν. Ἔχουμε πέσει, ἐπειδὴ ἔχουμε παραβεῖ τὴν ἐντολή, ἔχουμε ἀναγκασθεῖ σὲ νηστεία ἐπειδὴ δὲν νηστεύσαμε καὶ μᾶς κατενίκησε ἡ ἐπιθυμία τῆς γεύσεως τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως. Διότι ἡ ἐντολὴ ἦταν παλαιὰ καὶ σύγχρονος μὲ μᾶς, ἓνα μέσο διαπαιδαγωγήσεως τῆς ψυχῆς καὶ σωφρονισμοῦ ἀπὸ τὶς ἀπολαύσεις. Τὴν λάβαμε δὲ εὐλόγως γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε, ἀφοῦ τὴν τηρήσουμε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο χάσαμε ἐπειδὴ δὲν τὴν τηρήσαμε. Εἴχαμε ἀνάγκη ἀπὸ Θεοῦ ὁ ὁποῖος σαρκώθηκε καὶ πέθανε, γιὰ νὰ ζήσουμε. Ἔχουμε πεθάνει μαζί του γιὰ νὰ καθαρισθοῦμε. Ἔχουμε ἀναστηθεῖ μαζί του ἐπειδὴ ἔχουμε συναποθάνει καὶ ἔχουμε δοξασθεῖ ἐπειδὴ ἔχουμε συναναστηθεῖ.

4. Ἡ φιλανθρωπία.

Σὲ προηγούμενη Ἐγκύκλιό μας ἔχουμε τονίσει, ὅτι ὁ πνευματικὸς ἄγωνας τοῦ πιστοῦ εἶναι διπλὸς, σωματικὸς καὶ πνευματικὸς, ὅτι μὲ τὴν νηστεία καὶ τὴν ἀσκησὶ συνδέεται ἀρρήκτως ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλεημοσύνη.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ ἐορτάζουμε ἀπομονωμένοι, ἀδιάφοροι καὶ μὲ ἔχθρα, ἀλλὰ συμφιλιωμένοι μεταξὺ μας νὰ μοιραζόμεστε τὴν χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπόλαυσι τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Θεωροῦμε εὐλόγο νὰ ὑπενθυμίσουμε τὶς ὁδηγίες ποὺ ἔδωσε ὁ Θεὸς γιὰ τὸ πὼς θὰ ἐόρταζαν οἱ Ἰουδαῖοι τὸ Πάσχα. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐορτάζει κανεὶς μόνος, ἀλλὰ νὰ ἐορτάζει μαζί μὲ τοὺς οἰκείους του καὶ νὰ μοιράζεται τὰ ἀγαθὰ του καὶ μὲ τοὺς ξένους.

«Καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέν σοι ὁ Θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί» (Δευτερονομίου κστ' 11) «καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἐορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου» (Δευτερονομίου ιστ' 14). Μετάφρασις: Καὶ θὰ εὐφραίνεσαι κατὰ τὴν ἐορτὴ σου αὐτὴ (τῆς Σκηνοπηγίας) σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ κόρη σου, ὁ δοῦλος σου καὶ ἡ δούλη σου, καὶ ὁ Λευΐτης καὶ ὁ προσήλυτος, ποὺ μένει πλησίον σου καὶ συμπαθεῖ τὴν θρησκεία σου, καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα, ποὺ ζοῦν στὶς πόλεις σου.

Ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι ὁ Κύριος ἐταύτισε τὸ πρόσωπό Του μὲ τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς πεινασμένους, τοὺς διψῶντας, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς ξένους, τοὺς γυμνοὺς. Στὰ πρόσωπα αὐτὰ διακονοῦμε τὸν Κύριό μας, ὁ Ὅποιος «οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (Ματθαίου κ'28).

5. Ἡ ὁργάνωσις τῆς λατρείας.

Ἡ τέλεσις τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ἐπιβάλλει νὰ ἐπιληφθοῦμε καὶ ὠρισμένων ἄλλων θεμάτων, τὰ ὅποια ὅμως συμβάλλουν στὴν βίωσι τῶν σωτηριωδῶν γεγονότων τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας καὶ στὴν κατανόησι τοῦ νοήματος καὶ τῆς σημασίας τους.

* Ἡ προετοιμασία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

* Ἡ διακονία καὶ συλλειτουργία τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ Ἀναγνωστῶν.

* Ἡ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τῶν λοιπῶν στελεχῶν τῆς Ἑνορίας.

* Ἡ τέλεσις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξι καὶ ἡ τήρησις τοῦ ὠραρίου κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

* Ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία τῶν πιστῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

Μὲ τίς ὑπ' ἀριθμοὺς 13/27.3.2001, 34/26.3.2004 καὶ 48/8.4.2005 Ἐγκυκλίους μας παρέχουμε λεπτομερεῖς ὁδηγίες καὶ πνευματικὲς κατευθύνσεις γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα. Ἰδιαιτέρως ὑπενθυμίζουμε τὸ δεύτερο μέρος τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου μας, στὸ ὁποῖο καταγράφουμε μὲ σαφήνεια αὐτὲς τίς ὁδηγίες ἀναλυτικῶς.

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

Εὐχομαι πατρικὰ νὰ ἔχετε πλούσια τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας στὰ ἔργα καὶ τὴν διακονία Σας, γιὰ νὰ δοξάσετε τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα μας.

Μὲ πατρικὲς εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Γεώργιος Βύρωνος
† Ὁ Καίσαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ.